

250. Yılında Amerika: Amerikan Rüyasının Ardındaki İmparatorluk

Amerika Birleşik Devletleri bağımsızlık ilanının 250. yılını kutlarken, resmî törenlerin ve havai fişek gösterilerinin ötesine geçip, kutlamaların görmezden geldiği bir tarihe bakmak zorundayız. Amerika kendisi hakkında üstün bir erdem ve istisnailik hikayesi anlatsa da belgelenmiş tarihi; sömürgecilik, kölelik ve imparatorluk tarihidir.

Amerika'nın kendisi hakkında anlattığı bu hikâye çoğunlukla vizyon sahibi kurucularla başlar ve "daha mükemmel bir birlik"e doğru istikrarlı bir yürüyüşten söz eder. Oysa belgelenmiş tarihî kayıtlar bambaşka bir hikâye anlatır. Amerikan tarihi, bir soykırım süreciyle başlar. Kristof Kolomb'un gelişi, Taino ve Arawak halklarının kitleler halinde yok edildiği bir vahşet sayfasını açmış ve bu süreç daha sonra zorunlu çalışma sistemleriyle kurumsallaştırılmıştır. Ardından kurulan koloniler, dini özgürlükten ziyade toprak, kaynak ve siyasi güç arayışı üzerine inşa edilmiştir. Bu arayışın temeli ise köleliktir. Pamuk, tütün ve şekerden elde edilen devasa servet, nesiller boyu süren kölelik ve zorunlu emek sayesinde elde edilmiş; bu servet, Amerika'nın erken sömürge ekonomisinin temelini oluşturmuştur.

Washington ve Jefferson da dahil olmak üzere devrimin pek çok önde gelen lideri köle sahibi toprak ağalarıydı; İnşa ettikleri "özgürlük imparatorluğu", köleleştirdikleri milyonlarca insanı bu özgürlüğün dışında bırakmıştı. Bağımsızlık, geniş çaplı bir özgürlük getirmek yerine, gücü mülk sahibi elit bir zümrenin tekeline verdi. Yerli halklar ise savaş dönemindeki sadakatlerine bakılmaksızın art arda savaflara, katliamlara ve bozulan antlaşmalara maruz kaldılar. Gerek özgür gerekse köle olsun Siyahilerin durumu iyileşmek yerine daha da kötüleşti. En yoksul ve en düşük statüye sahip olanlar kadınlardı ve çoğu beyaz Amerikalı işçi, siyasi bağımsızlığın günlük yaşamlarının gerçekliğini pek de değiştirmedini gördü.

19. yüzyıldaki batıya doğru genişleme süreci, "Manifest Destiny" (Belirlenmiş Kader) örtüsü altında yerli halklara karşı saldırı savaşlarına ve etnik temizliğe tanık oldu. Gerçekte bu slogan, ilahî bir misyon kisvesine büründürülmüş yerleşimci sömürgecilikten başka bir şey değildi. 1830 tarihli Kızılderililerin Yerlerinden Edilmesi Yasası, Gözyaşı Yolu, Sand Creek ve Wounded Knee katliamları birer talihsiz olaylar değil, bilinçli bir şekilde yürütülen devlet politikalarıydı. Bir saldırı savaşı olan Meksika-Amerika Savaşı, Guadalupe Hidalgo Antlaşması uyarınca Meksika topraklarının yaklaşık yarısını elinden aldı.

Köleliğin kaldırılması, etnik ve ekonomik sömürüyü sona erdirmeyi, aksine onu yeni yasal kalıplar sokarak yeniden şekillendirdi. Siyahlara yönelik özel yasalar (Black Codes), Jim Crow ayrımcılık sisteminin önünü açtı. Ortakçılık sistemi kölelik ekonomisini yeniden üretti. 1877 Uzlaşması ise federal korumayı siyasi çıkar karşılığında feda etti. Ardından gelen Sivil Haklar Hareketi, devlet tarafından bahşedilmiş bir imtiyaz değil, devlet destekli on yıllarca süren teröre karşı verilmiş çetin bir karşılıktı. İçerideki eşitsizlik ile dışarıdaki genişleme el ele yürüdü; Sanayi sermayedarları devasa servetler biriktirirken devlet, Homestead ve Pullman'da grev yapan işçilere karşı ordusunu kullandı. Aynı siyasi-ekonomik anlayış dış politikaya da taşındı; Hawaii ilhak edildi, İspanyol-Amerikan Savaşı başlatıldı ve Filipinler'deki ayaklanmayı bastırma savaşında yaklaşık 200 bin sivil katledildi.

Bu model 20. yüzyılda daha da genişleyerek devam etti. Birinci Dünya Savaşı sırasında muhalifler bastırıldı. İkinci Dünya Savaşı'nda yaklaşık 120 bin Japon kökenli Amerikalı toplama kamplarında alıkonuldu. Soğuk Savaş döneminde İran, Guatemala, Şili ve daha birçok ülkede darbeler desteklendi. Tonkin Körfezi yalanı Vietnam Savaşı'nın tırmandırılmasına bahane yapıldı. COINTELPRO gibi iç istihbarat programları ise sivil haklar aktivistlerini ve savaş karşıtlarını hedef aldı.

Bu politika sona ermiş değildir. II. Dünya Savaşı'ndan bugüne Amerika 70 ülkeyi işgal etmiş, bombalamış veya istikrarsızlaştırmıştır. Son on yıllarda bu sicilin en büyük kurbanı İslam beldeleri olmuştur. "Teröre Karşı Savaş", 4.5 ila 4.7 milyondan fazla insanın ölümüyle ve 38 milyon insanın yerinden edilmesiyle sonuçlanmıştır. 2001'den bu yana Amerika, İslam ülkelerine günde ortalama 46 bomba atmıştır. İşte Gazze'de şu an devam eden ve Amerika'nın desteklediği soykırım, bu kurucu tarihin bir devamı niteliğindedir.

Amerikan emperyalizmi iki buçuk asır boyunca değişmeyen bir yöntem izlemiştir. Şirketler için kaynak ve pazar güvencesi sağlamaya yönelik sömürgeci çıkarlar, her seferinde "uygarlık götürme", "özgürleştirme", "komünizmle mücadele" veya "terörle mücadele" kılıflarıyla meşrulaştırılmıştır. Ülkeleri ekonomik olarak çökertmek veya boyunduruk altına almak için IMF ve Dünya Bankası gibi kurumlar birer silah olarak kullanılmıştır. Muz Savaşları'ndan günümüz askerî müdahalelerine kadar askerî güç, yerel halkların kendi kaderini tayin hakkı pahasına ekonomik çıkarları korumuş; Latin Amerika'dan İslam beldelerine kadar sayısız rejimin kurulmasını, desteklenmesini ve ayakta tutulmasını sağlamıştır. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra klasik sömürgecilik siyaseten kabul edilemez hâle gelince hegemonya; darbeler, propaganda ve suikast programları gibi örtülü yöntemlerle sürdürülmüştür. Son yıllarda ise bu yaklaşım daha açık, daha doğrudan ve daha pervasız bir hâl almıştır. Gözetim sistemleri ve güvenlik aygıtları muhaliflere ve azınlık topluluklarına karşı daha yoğun kullanılmaya başlanmış; Amerika içinde hedef alınan kesimlerin başında Müslümanlar gelmiştir.

İslami bakış

Kur'an-ı Kerim geçmişteki güçlü kavimlerden söz ederken onları maddi veya uygarlık başarılarıyla değil, zulümleri ve azgınlıklarıyla ölçer. Örneğin Allah *Subhânehu ve Teâlâ*; görkemli saraylara, devasa yapılara ve muazzam bir güce sahip olan Âd, Semûd ve Firavun hakkında şöyle buyurmuştur:

أَلَمْ تَرَ كَيْفَ فَعَلَ رَبُّكَ بِعَادٍ * إِرَمَ ذَاتِ الْعِمَادِ * الَّتِي لَمْ يُخْلَقْ مِثْلُهَا فِي الْبِلَادِ * وَتَمُودَ الَّذِينَ جَابُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ * وَفِرْعَوْنَ ذِي الْأَوْتَادِ * فَصَبَّ عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سَوْطَ عَذَابٍ * إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمِرْصَادِ * * الَّذِينَ طَعَوْا فِي الْبِلَادِ * فَأَكْتَرُوا فِيهَا الْفُسَادَ * **"Görmedin mi, Rabbin ne yaptı Âd kavmine; direkleri (yüksek binaları) olan, şehirler içinde bir benzeri yaratılmamış olan İrem'e? Ve vadide kayaları oyan Semûd'e? Ve kazıklar (ordular) sahibi Firavun'e? Ki onlar beldelerde azgınlık etmişlerdi. Oralarda fesadı/bozgunculuğu çoğaltmışlardı. Bu yüzden Rabbin onların üzerine azap kırbacını indirdi. Şüphesiz Rabbin, her an gözetlemektedir."** [Fecr 6-14]

Allah *Subhânehu ve Teâlâ* Hûd, Sâlih ve Musa *Aleyhimusselâm*'ı, bu kavimleri zulümden vazgeçirmek için göndermiş; ancak uyarılarına kulak asmamışlardır. Allah *Subhânehu ve Teâlâ*, büyük imparatorlukların bütün uygarlık hikâyelerini tek bir hükümle özetlemektedir: Zorbalık, gaddarlık, küstahlık. Bağımsızlığının 250. Yılı kutlasa da ve bunun güçlü propagandasını yapsa da Amerikan gerçeği değişmemektedir. Amerika dünyada devasa bir yıkıma yol açmış sömürgeci bir imparatorluktur. Amerikan emperyalizmi, Amerikan zulmü ve küstahlığı; seküler liberalizm ve kapitalizm fikrinin doğal sonuçlarıdır.

Bizler Müslümanlar olarak, "Firavunvari" bir uygarlığın 250. yılını kutlamaya muhtaç değiliz. Buna karşılık, Hilafet gölgesindeki İslam uygarlığı, asırlar süren yönetimi boyunca adaleti ve huzuru tesis etme konusunda tescilli bir sicile sahiptir. Hilafet; gayrimüslim tebaasını korumuş, onların mabetlerini muhafaza etmiştir. İnsanları sömürgeciliğe veya etnik temizliğe başvurmadan yönetmiştir. Hayat standartlarını yükseltmiş, çevreyi korumuş, ilim ve eğitimi en ileriye seviyeye taşımış, kadını onurlandırmış ve onurunu korumuştur. Farklı ırkların bir arada huzurla yaşadığı ve kıtalara yayılan bir toplum inşa etmiştir. İslam, geçmişe duyulan romantik bir özlem değildir. Aksine alternatif bir uygarlık nizamıdır. Beşerî kanunlara değil vahye, emperyal güce değil adalete dayanır. Amerika sömürgeci imparatorluğunu kutlarken; Müslümanlar insanlığa sunmak için

İslam gibi bir rahmete sahiptirler. Hilafet geçmişin bir kalıntısı değildir; gerçek adaleti ve barışı sağlamak, insanlığı Seküler Liberalizmin ve Kapitalizmin karanlıklarından çıkarmak için günümüzün en büyük zaruretidir.

O halde soru şudur: Bu nesil onu yeniden ihya eden nesil olacak mı? Ve bizler bunun bir parçası olacak mıyız?

حزب التحرير
Hizb-ut Tahrir
Amerika

H. 15 Muharrem 1448
M. 30 Haziran 2026

www.hizb-ut-tahrir.org | www.hizb-ut-tahrir.info | www.turkiyevilayeti.com